

понѣкога нашата атмосфера да е толкова гжста, че ангелитѣ не искатъ да слѣзатъ на земята да се цапатъ. Тогава тѣ предаватъ Словото на светиитѣ. Ако и светиитѣ не искатъ да слѣзатъ до хората, тѣ предаватъ Словото на праведнитѣ. Ако и праведнитѣ не искатъ да слѣзатъ между хората, най-после тѣ предаватъ Словото на тѣхнитѣ дѣди и баби, тѣ да имъ кажатъ, какъ да живѣятъ, какъ да се исправятъ. Една госпожа отъ Самоковъ разправя своята опитность. Тази госпожа била богата, но бездетна. Тя имала само една сестра, женена, съ две малки деца. По едно време женената сестра заболѣла сериозно и умрѣла. Богатата сестра взела дветѣ деца, съ намѣрение да ги изгледа, защото нѣмало кой да ги вземе. Следъ известно време покойната се явила на сестра си и казала: Както виждамъ, ти не можешъ да изгледашъ дветѣ деца. Тѣ сж много за тебе, затова азъ ще взема едното при себе си, да облекча положението ти. Наистина, скоро следъ това, едното дете заболѣло и умрѣло.

Сега и вие се готвите за онзи свѣтъ, но като ви кажатъ, че трѣбва да заминете, веднага се уплашвате и започвате да треперите.

Една баба, негърка, която живѣла нѣкъде въ Америка, често се молила на Бога да я прибере на онзи свѣтъ, защото животътъ на земята ѝ дотегналъ, искала да се освободи отъ неговитѣ мъжки и страдания. Двама американски студенти, които били нейни съседи, често слушали, какъ тя се моли, и решили да ѝ устроятъ една шега. Една вечеръ и двамата се преоблѣкли, да не ги познае бабата, и тихо потропали на вратата ѝ. — Кой е тамъ? — Азъ съмъ арахангелъ Михаилъ, дойдохъ да взема душата ти, казалъ единиятъ отъ студентитѣ. — Азъ пъкъ съмъ арахангелъ Гавраилъ. Богъ чу молитвата ти и ме изпрати да взема душата ти, казалъ вториятъ студентъ. — Кажете на Бога, че бабата, която търсите, не е тукъ. — Както виждамъ, и вие, като тази баба, говорите за онзи свѣтъ, оплаквате се отъ този, искате да си заминете, но щомъ дойде въпросъ за заминаване на онзи свѣтъ, вие се разтрепервате, скривате се и казвате: Кажете на Господа, че нѣма ни тукъ, не сме свършили още работата си.

Може ли човѣкъ съ такива ограничени разбирания да очаква нѣкакво щастие? Трѣбва ли той да счита, че, като напуска земята, умира и всичко съ него се свършва? Да напуснешъ земята и да отидешъ въ другия свѣтъ, това значи да съблѣчешъ старата си дреха, тѣлото, и да отидешъ